

برنامه های مدیرعامل «وصندوق» برای افزایش سهم بازار

حدود ۸۰ درصد سهام «وصندوق» متعلق به صندوق بازنشستگی کشوری بوده و بقیه سهام نیز در بورس عرضه شده و اشخاص حقیقی و حقوقی سهامدار آن هستند. ماهیانه ۲۲.۵ درصد از حقوق کارمندان دولت به حساب صندوق واریز می‌شود. از آنجا که صندوق یکسری مطالبات از دولت داشته و دولت نیز امکان پرداخت نقدی این مطالبات را به صندوق نداشته است، در نتیجه سهام تعدادی از شرکت‌ها در سال‌های قبل به صندوق بازنشستگی کشوری واگذار شده‌است و صندوق نیز بخشی از منابع خود را در سال‌های گذشته به «وصندوق» واگذار کرده است. اکنون شرکت سرمایه‌گذاری صندوق بازنشستگی کشوری با نماد بورسی «وصندوق» موظف است این شرکت‌ها را مدیریت کرده و همچنین طرح‌های توسعه‌ای را تعریف کند که علاوه بر سودآور کردن آن‌ها، بخشی از منابع مورد نیاز صندوق بازنشستگی کشوری برای پرداخت به موقع حقوق بازنشستگان را نیز فراهم کند.

به گزارش خبر روابط عمومی شرکت سرمایه‌گذاری صندوق بازنشستگی کشوری (وصندوق)، محسن بازارنوی از اواخر اسفند ماه سال گذشته، سکاندار شرکت سرمایه‌گذاری صندوق بازنشستگی کشوری شده است. وی به مدت ۱۰ سال (از سال ۱۳۷۸ تا ۱۳۸۸) از مدیران ارشد صندوق بازنشستگی کشوری بوده و آخرین سمت ایشان معاون این صندوق بوده است. علاوه بر این، سمت‌های اجرایی دیگری نیز در مجموعه‌های بزرگ صنعتی کشور مانند شرکت ملی مس و پتروشیمی جم را در کارنامه خود دارد.

وی می‌گوید: «امسال حجم زیادی از سرمایه‌گذاری‌هایی که در وصندوق انجام خواهد شد با استفاده از منابع ناشی از ابزارهای بازار پول و سرمایه می‌باشد تا به وسیله آن بتوانیم تامین مالی بخشی از منابع مورد نیاز صندوق بازنشستگی کشوری برای پرداخت به موقع حقوق بازنشستگان را انجام دهیم.»

بازارنوی همچنین از برنامه خود برای ورود شرکت‌های غیر بورسی «وصندوق» که ارزش افزوده خوبی برخوردار هستند، به بورس خبر می‌دهد. برای پرس‌وجو از برنامه‌های پیش رو و وضعیت پروژه‌های در دست اقدام در شرکت‌های زیر مجموعه هلدینگ صباانرژی، با وی به گفت‌وگو نشستیم که در ادامه مشروح آن را می‌خوانید:

چه برنامه‌هایی برای ساماندهی شرکت سرمایه‌گذاری صندوق بازنشستگی کشوری در دوران مدیریتی خود مد نظر دارید؟
این برنامه‌ها ی را در سه موضوع می‌توان دسته‌بندی کرد؛ موضوع اول تامین مالی بخشی از منابع مورد نیاز صندوق بازنشستگی کشوری برای پرداخت به‌موقع حقوق بازنشستگان بود که بخشی از آن به ما تفویض شده است.
موضوع دوم بازنگری و بهینه‌سازی پورتنفوی شرکت است که با پیگیری، نظارت و کنترل شرکت‌ها و رسیدگی به بودجه‌های آن‌ها جلو می‌رود.
موضوع سوم مربوط به پروژه‌های در دست اقدام است که ظرف سه تا چهار سال آینده به بهره‌برداری می‌رسند و می‌تواند سودآوری خوبی را برای مجموعه «وصندوق» داشته باشند.

در موضوع تامین مالی بخشی از منابع مورد نیاز صندوق بازنشستگی کشوری، چه اقداماتی را مدنظر دارید؟
صندوق بازنشستگی کشوری در سال گذشته توانست مجوز افزایش حقوق بازنشسته‌ها را از دولت بگیرد و آن را به میزان قابل توجهی افزایش دهد. با توجه به منابعی که برای این موضوع تخصیص داده شده تقاضای صندوق بازنشستگی این بود که شرکت سرمایه‌گذاری صندوق بازنشستگی کشوری بخشی از کسری منابع برای پرداخت به بازنشسته‌ها را تامین کند. برنامه‌ریزی کرده‌ایم که تا اندازه‌ای که به صندوق بدهی داشتیم پرداخت کنیم و مازاد بر آن را قرار است با استفاده از سایر منابع مانند بازار پول و بازار سرمایه تامین کرده و با یک مکانیزم خرید سهام معادل به صندوق منتقل کنیم. ترجیح ما این بود که سهام شرکت‌هایی مانند پتروشیمی جم، پتروشیمی امیرکبیر و hellip را خریداری کنیم که در زنجیره ارزش ما قرار دارند.
امسال حجم زیادی از سرمایه‌گذاری را در وصندوق با استفاده از بازار پول و سرمایه برنامه‌ریزی کرده‌ایم که در سال‌های گذشته به آن شکل نبوده است. فعلا انتشار ۱۵۰۰ میلیارد تومان اوراق تبعی را در دستور کار داریم که ۱۰۰۰ میلیارد تومان آن را در اواخر سال گذشته و ۵۰۰ میلیارد تومان دیگر را نیز طی روزهای آینده منتشر می‌کنیم. بخشی از این اوراق تبعی را باید صرف سرمایه‌گذاری‌هایی شرکت کنیم، اما چون در حال حاضر برای آن سرمایه‌گذاری‌ها پولی پرداخت نکرده‌ایم به طور موقت سهام پتروشیمی‌ها را از صندوق بازنشستگی خریداری کرده و به این واسطه این پول را به صندوق منتقل می‌کنیم تا صندوق بتواند کسری‌های خود را جبران کند. تأمین به موقع منابع مالی تا پایان سال، با برنامه‌ریزی مشخصی دنبال می‌شود.

در موضوع بازنگری و بهینه‌سازی پورتنفو، چه اقداماتی را مد نظر دارید؟
قصد داریم مبلغ ۳۵۰۰ میلیارد تومان اوراق اجاره بر روی سهام پتروشیمی جم منتشر کنیم که با توجه به ارزش دفتری پایین ماشین آلات و تجهیزات شرکت مذکور قرار شد که آن‌ها را تجدید ارزیابی کنیم و بر مبنای آن جلو برویم که این فرآیند شش ماه به طول خواهد انجامید.
قصد داریم برای حمایت از سهام شرکت‌ها مبلغ ۵۰۰ میلیارد تومان اوراق تبعی منتشر کنیم و به این روش بخشی از سهام وابسته به خودمان را از طریق بورس خریداری کنیم تا از نمادهایی مانند جم، وصندوق، جم‌پیلن، فن‌آوران، پتروشیمی امیرکبیر و سهام‌هایی که پورتنفوی خودمان است حمایت کنیم. این موضوع را با سازمان بورس و اوراق بهادار هماهنگ کردیم برای اینکه در این مقطع با توجه به شرایط خاصی که برای بورس ایجاد شده، باید به سهام این شرکت‌ها کمک کنیم.

همچنین در حال بررسی و برنامه‌ریزی برای جذب سرمایه‌گذاران خارجی برای اجرای پروژه‌های جدید و پروژه‌های در دست احداث هستیم. این برنامه‌ریزی را با توجه به اینکه تحریم‌ها انشالله در حال رفع شدن می‌باشد، انجام داده و تلاش می‌کنیم با سرمایه‌گذارانی که از سایر کشورها وارد ایران شوند، جهت جذب سرمایه مذاکراتی داشته باشیم.

مشخصات پروژه های توسعه ای را که در دست اقدام دارید، مشتمل بر چه مواردی است؟

پروژه هایی که در دست اقدام داریم شامل پروژه پتروشیمی مسجدسلیمان که اخیرا با دستور ریاست محترم جمهوری افتتاح شد. تولیدات این پروژه، اوره و آمونیاک است. ظرفیت نامی آن یک میلیون و ۷۵ هزار تن اوره و ۶۸۰ هزار تن آمونیاک است که از این میزان آمونیاک تقریبا ۶۰ هزار تن آن آزاد است و بقیه برای تولید اوره استفاده می شود. قبلا قیمت ها پایین بود و تولیدکنندگان اوره و آمونیاک کشور زیر ظرفیت تولید می کردند. در حال حاضر شرایط بازار مناسب بوده و امکان تولید به میزان ۱۰۰ درصد ظرفیت فراهم است. سرمایه گذاری انجام شده روی پروژه مسجد سلیمان ۴ میلیارد و ۲۰۰ میلیون یوان است که کل سرمایه گذاری آن معادل ۸۵۰ میلیون دلار بوده به همراه ۱۵۰۰ میلیارد تومان به صورت ریالی بوده و از این میزان ۸۵ درصد فاینانس چین است. بیش از ۶۶ درصد سهام پتروشیمی مسجد سلیمان متعلق به صندوق و حدود ۳۳ درصد آن نیز متعلق به بخش خصوصی است. این پروژه در ظرفیت کامل حدود ۳۰۰ میلیون دلار درآمد ارزی خواهد داشت. در فروش صادراتی اگر مجوزهای مربوطه را اخذ کنیم باید تمامی آن را صادر کنیم تا هم قطعات مورد نیاز را وارد و هم بدهی های مان را پرداخت کنیم. پیش بینی می شود این پروژه سالیانه بین ۱۰۰ تا ۱۵۰ میلیون دلار سوددهی عملیاتی داشته باشد.

یک پروژه پالایشگاهی به نام «پترو پالایش بختیاری» داریم که در مراحل اولیه آن هستیم. وزارت نفت یک مجوز اولیه به پتروشیمی مسجدسلیمان داده که به واسطه آن گازهای اضافی را که در منطقه مسجدسلیمان سوخته می شود، جمع آوری، پالایش و ریکاوری کرده و به محصولات الفینی تبدیل کند که این پروژه نیز با توجه به سرمایه گذاری بالغ بر ۳ تا ۳.۵ میلیارد دلاری آن هنوز در مراحل اولیه قرار دارد و باید بررسی های بیشتری در مجوزها، طرح توجیهی و طرح تجاری آن انجام دهیم. این پروژه هنوز مراحل اولیه خود را طی می کند و اخذ مجوزهای لازم چند سالی به طول خواهد انجامید. ضمن اینکه پیمانکار چینی که در پروژه مسجدسلیمان به صورت ۸۵ درصد فاینانس و ۱۵ درصد آورده سهامداران فعالیت می کند با همین مدل حاضر است در این پروژه جدید نیز فعالیت کند. در همین راستا یک یادداشت تفاهم اولیه (MOU) هم بین پتروشیمی مسجدسلیمان و پیمانکار چینی امضا شده است. بخشی از زمینی را هم که برای پروژه مسجد سلیمان گرفتیم تفکیک کرده و در حال تخصیص به شرکت پترو پالایش بختیاری هستیم. این شرکت زیر مجموعه پتروشیمی مسجد سلیمان بوده و ۳۰ درصد سهام دار غیر دارد و یکی از شروط ما این است که سهام دار غیر، تمامی سهام خود را به پتروشیمی مسجد سلیمان واگذار نماید که این اتفاق در حال رخ دادن است.

همچنین برنامه آغاز عملیات اجرایی پروژه نیروگاه سیکل ترکیبی ۵۴۶ مگاواتی اندیمشک را در دستور کار داشتیم که اخیرا بعد از سالها، مجوزهای آن از هیات امنای صندوق بازنشستگی اخذ شده و عملیات اجرایی آن آغاز شد. در این راستا چند جلسه برای هماهنگی با شرکت مینا به عنوان طرف قرارداد برگزار کردیم و در اواخر اردیبهشت ماه، قرارداد آن ابلاغ و عملیات اجرایی آن اخیرا آغاز شده است. مبلغ قرارداد احداث این نیروگاه ۲۴۰ میلیون یورو بوده که نیمی از آن به صورت فاینانس از طرف شرکت مینا پرداخت می شود و نیمی دیگر نیز آورده صندوق می باشد. برای احداث شبکه انتقال نیز حدود ۲۰ میلیون یورو سرمایه گذاری در نظر گرفته شده که یک پست ۴۰۰ کیلو ولت نیروگاهی و خط انتقال دو مداره ۴۰۰ کیلو ولت از پست نیروگاهی به پست سد کرخه باید احداث شود و پیمانکار آن را باید انتخاب کنیم. ظرفیت نامی این نیروگاه شامل دو واحد توربین گازی با ظرفیت های هرکدام ۱۸۳ مگاوات و یک واحد توربین بخار با ظرفیت ۱۸۰ مگاوات است و بنابراین مجموع توان نیروگاه ۵۴۶ مگا وات خواهد بود. پیش بینی می شود میزان تولید سالیانه این نیروگاه بیش از ۴.۵ میلیون مگاوات ساعت باشد. اشتغال مستقیم و غیرمستقیم آن در در زمان احداث نیروگاه ۲۰۰۰ نفر و در زمان بهره برداری از نیروگاه ۱۵۰۰ نفر می باشد.

این نیروگاه در پنج سال نخست بهره برداری خود قرارداد خرید تضمینی برق (ECA) دارد که وزارت نیرو، برق تولیدی را با نرخ به مراتب بالاتر از نرخ آزاد خریداری می کند. یکی از مشکلات پروژه های سیکل ترکیبی این است که وزارت نیرو پول برق خریداری شده را با تاخیر پرداخت می کند که باعث می شود، پروژه از اقتصادی بودن خارج شود. در این راستا دو نکته را در قرارداد گنجانده ایم؛ یکی اینکه پول اگر با تاخیر واریز شود قیمت ها با توجه به قیمت نرخ ارز به روز می شود و دوم اینکه در قراردادی که با مینا داریم اعلام کرده ایم که اگر وزارت نیرو پول را پرداخت نکرد، صورت وضعیت تایید شده را به مینا بابت اصل و سود بدهی خودمان ارجاع دهیم تا مینا پول را از وزارت نیرو بگیرد. نرخ بازگشت سرمایه (ROI) پروژه ۳۰ درصد بوده و حاشیه سود آن به فروش در قرارداد ECA حدود ۹۰ درصد و در سایر موارد ۴۰ درصد است. یکی از فرصت هایی که در این پروژه داریم احتمال صادرات برق به کشور عراق است زیرا این کشور کسری برق دارد. تا به امروز دولت اجازه صادرات را نداده زیرا خودش صادرات برق به کشورهای همسایه را انجام می دهد. البته اخیرا دولت مجوزی برای تولید برق از منابع تجدید پذیر را صادر کرده است که صادرات در قالب وزارت نیرو انجام شود. در حال حاضر قیمت برق صادراتی به ازای هر کیلو وات حدودا ۱۱ سنت بوده که شش برابر نرخ برق ECA و بیش از ده برابر نرخ برق آزاد در داخل کشور است.

پروژه دیگر، فاز دوم صبا فولاد خلیج فارس است که گزارش های آن همگی تهیه شد و برای صندوق جهت اخذ مجوزهای لازم فرستاده شده است؛ فاز یک آن با تولید نامی یک میلیون و ۵۰۰ هزار تن بریکت بود که امسال سال سوم تولید آن است. تولید آن سال گذشته ۷۰۰ هزار تن بوده و امسال قرار است میزان تولید آن به یک میلیون و ۲۰۰ هزار تن برسد. این پروژه سودآوری خوبی را می تواند برای سهامداران داشته باشد. فاز دوم آن برای تولید نامی یک میلیون و ۷۶۰ هزار تن بریکت برنامه ریزی شده و به ۱۵۰ میلیون یورو سرمایه گذاری نیاز دارد. در شرکت صبا فولاد خلیج فارس، ۷۵ درصد سهام متعلق به صندوق می باشد و مابقی ۲۵ درصد متعلق شرکت آتیه صبا می باشد. همچنین آمادگی این را داریم که با توجه به صحبت های اولیه ای که با فولاد مبارکه داشته ایم پروژه تولید ۱۰ میلیون تن فولاد در سال را شرکت صبا فولاد خلیج فارس به صورت مشترک با فولاد مبارکه انجام دهند. در فاز دوم فولاد اکسین یک پروژه احیا و یک پروژه فولادسازی داریم که بخش فنی آن بررسی و انجام شده و در حال حاضر پکت های مالی آن آماده بازگشایی است. پیمانکار برنده با مشارکت شرکت دانیلی ایتالیا قرار است پروژه را انجام دهند. حداکثر ظرف مدت یک یا یک ماه و نیم آینده عملیات اجرایی آن را شروع خواهیم کرد. پروژه راهبردی است، چون اگر این اتفاق در پایین دست بیفتد با توجه به پروژه مشابه اسلب سازی فولاد مبارکه احتمالا در آینده در تولید ورق های API فولاد خوزستان دچار مشکل شویم مگر اینکه زودتر این پروژه را آغاز کنیم که داریم آن را دنبال می کنیم. پیش بینی می شود فاز دوم فولاد اکسین ۴۵۰ تا ۴۰۰ میلیون دلار هزینه داشته باشد. در فولاد اکسین ۳۰ درصد متعلق سهام را داریم. ۳۰ درصد شرکت صدرتامین، ۳۹.۵ درصد گروه ملی فولاد و ۰.۵ درصد هم سهام ترجیحی است.

در چابهار نیز هنوز در حد بررسی های اولیه هستیم و تمایل داریم اگر بتوانیم در یک پروژه تولید متانول یا پروژه های مشابه به آن، سرمایه گذاری کنیم. به این ها می توانیم دو پروژه PDH/PP و ABS-RUBBER پتروشیمی جم را هم اضافه کنیم. همچنین هزینه توسعه واحد فعلی پتروشیمی جم نزدیک به ۹۰۰ میلیون دلار است. نیمی از سهام پتروشیمی جم متعلق به صندوق بازنشستگی بوده که حدود ۲۲.۵ درصد آن سهم «صندوق» است. اداره مدیریتی آن نیز شامل پیگیری بودجه ها و گزارشات به عهده «صندوق» است. ۱۶ درصد سهام آن متعلق به تاپیکو، ۱۵ درصد آن نیز متعلق به سازمان خصوصی بوده و بقیه آن نیز در اختیار سایر اشخاص حقیقی و حقوقی قرار دارد.

اخیرا فاز اول طرح خط تولید لاستیک های تیوبلس در شرکت ایران یاسا تایر افتتاح و راه اندازی شده است و همزمان عملیات اجرایی فاز دوم آن نیز

آغاز شده اس و امیدواریم طی مدت ۱۸ تا ۲۴ ماه به بهره‌برداری برسد. میزان سرمایه‌گذاری آن همانند فاز یک حدود ۵۰ میلیارد تومان است. حجم تولید این طرح توسعه ۱۶۵۰ تن انواع تایر تیوب لس در سال است در حالی که مصرف کشور حدوداً ۴۰۰۰ تن است. مدت بازگشت سرمایه آن ۲.۵ سال بوده و افزایش فروش شرکت تقریباً ۱۰۰ میلیارد تومان در سال، با حاشیه سود حدود ۲۰ درصد می باشد. طبق برآوردها قیمت تمام شده هر تایر حدوداً ۵۰۰ هزار تومان است که به مبلغ یک میلیون تومان به فروش می‌رسد. با افتتاح فاز دوم لاستیک‌های تیوب لس، بخش عمده بازار داخل در اختیار شرکت ایران یاسا خواهد بود.

از شرکت ایران یاسا درخواست کردیم که بر روی صادرات به کشورهای همسایه کار کند. به علت افزایش قیمت دلار درآمد این شرکت افزایش یافته است. این شرکت در سال‌های گذشته زیان‌ده بود و توانایی پرداخت حقوق پرسنل خود را نداشت اما امسال حدود ۲۰۰ میلیارد تومان سوددهی داشته است. پیش‌بینی سود سال آینده آن نزدیک ۳۰۰ میلیارد تومان بدون احتساب فاز جدید است که با احتساب قیمت‌های برآوردی در طرح توجیهی حدود ۲۰۰ میلیارد تومان به سود آن اضافه خواهد شد.

با توجه به برنامه‌ها و اقدامات آتی، چه افقی را پیش روی «وصندوق» متصور هستید؟

«وصندوق» مدیریت شرکت‌های غیر بورسی مانند فولاد اکسین، صبا فولاد خلیج فارس، پتروشیمی مسجد سلیمان و نیروگاه تبریز را در اختیار دارد که ارزش افزوده خوبی دارند. این شرکت‌ها با وجود اینکه از پتانسیل خوبی برخوردار هستند اما سهام آن‌ها هنوز در بورس پذیرفته نشده است. یکی از برنامه‌هایی که داریم عرضه سهام این شرکت‌ها در بورس است. با ورود این شرکت‌ها به بورس هم شفافیت بیشتر می‌شود و هم ارزش شرکت‌های غیربورسی ما، که به مراتب بالاتر از ارزش دفتری آنهاست، مشخص خواهد شد. قیمت سهم ما در حال حاضر حدود ۴۵ درصد ارزش خالص دارایی‌ها NAV است که عدد پایینی محسوب می‌شود. تقاضای ما از سهامداران این است که سهام وصندوق را نفروشند و کوتاه مدت به سهم نگاه نکنند، زیرا وصندوق سهم‌هایی دارای پشتوانه و پتانسیل بالا در اختیار دارد و ضروری است به‌صورت بلندمدت به آن نگرسته شود.